

Betaenkning

over forslag til lov om køb på afbetaling.

(Afgivet af udvalget den 26. maj 1954).

Udvalget har holdt 7 møder og haft flere samråd med justitsministeren. Udvalget har modtaget deputationer fra Dansk Kvinde-samfund og De danske Handelsforeningers Fællesorganisation.

Der har i udvalget været enighed om, at der bør gennemføres regler, der begrænser adgangen til at udbyde varer til salg på afbetaling uden udbetaling eller med en ganske ringe udbetaling, idet denne art afbetalingssalg ofte medfører, at kunderne foretager køb, der står i misforhold til deres økonomiske forhold.

En begrænsning kan kun indføres ved i loven at stille krav om en minimumsudbetaling. Fastsættelsen af størrelsen af denne er vanskelig på grund af forskellighederne i de brancher, der kommer i betragtning. Man har imidlertid ment at kunne bestemme minimumsudbetalingen til $\frac{1}{5}$, når det drejer sig om køb, hvor afdragstiden strækker sig udover 1 år, og ellers $\frac{1}{12}$.

En sådan regel må imidlertid antages i stor udstrækning at ville modvirke salg af de mere kostbare bogværker, f. eks. leksika, på afbetaling, og for at loven ikke skal få denne virkning, har man fundet det rigtigst at undtage bogsalg fra disse bestemmelser. I stedet for har man valgt at foreslå, at der, inden nogen del af bogværket overgives til køberne, skal betales et beløb svarende til det største beløb, der efter aftalen forfalder til betaling indenfor en måned.

For at opnå, at en køber ved afbetalingssalg straks kan få oversigt over, hvilke forpligtelser han påtager sig, har man fundet det ønskeligt, at der indføres en ny bestemmelse, hvorefter sælgeren ikke kan

betinge sig renter, medmindre de indregnes i afbetalingsprisen. Ved større salg kan sælgeren imidlertid have en berettiget interesse i at holde rentebeløbene adskilt fra afbetalingsprisen, og man har derfor ment at måtte indskrænke forbudet mod særskilt renteberegning til tilfælde, hvor afbetalingsprisen er under 200 kr. Det følger af lovforslagets § 4, at der ved opgørelse i anledning af tilbagetagelse af den solgte ting ikke tages hensyn til renter, såfremt afbetalingsprisen ikke overstiger 3 000 kr.

Udvalget kan tiltræde princippet i lovforslagets § 2, hvorefter køberen, inden tilbagetagelsen af tingen er sket, kan afværge denne ved at betale de forfaldne afdrag med renter og sælgerens omkostninger. Udvalget finder imidlertid, at reglen ikke alene bør anvendes, hvor forsinkelsen med betaling skyldes sygdom, arbejdsløshed eller andet undskyldeligt forhold, men i alle tilfælde, hvor det ville virke ubilligt, om sælgeren kunne gøre lovens retsvirkninger af forsinket betaling gældende.

Udvalget kan tiltræde, at det af praktiske grunde er ønskeligt at bibeholde den i § 4, stk. 2, sidste punktum, indeholdte regel, hvorefter kontantprisen anses for at udgøre $\frac{9}{10}$ af afbetalingsprisen, hvis det ikke kan oplyses, hvor stor den er, men udvalget finder, at reglen på samme måde som reglen i § 4, stk. 1, nr. 3, om beregning af renter ved tilbagetagelsen af tingen bør indskrænkes til at angå det område, der falder ind under den hidtil gældende afbetalingslov, nemlig tilfælde, hvor afbetalingsprisen ikke overstiger 3 000 kr. Spørgs-